

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

12. KVĚTNA 2024

Z obsahu:

**Umělá inteligence
a moudrost srdce: pro plně
lidskou komunikaci**
Poselství Svatého
otce Františka
k 58. Světovému dni
sdělovacích prostředků
- strana 2 -

Svatý Pankrác
Libor Rösner
- strana 4 -

**Papežské ocenění
pro Josefa Kořenka**
- strana 5 -

Maria, cesta ke spáse
Modlitba ct. Pia XII.
- strana 5 -

Zasvěcení Panně Marii
Joachim kardinál Meisner
- strana 8 -

Abych mohl více milovat
- strana 10 -

**Bůh překonává
každé očekávání**
- strana 12 -

Heřman Josef (31)
Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Miguel Mateo Maldonado y Cabrera (1695–1768): Panna z Apokalypsy

Umělá inteligence a moudrost srdce: pro plně lidskou komunikaci

Poselství Svatého otce Františka
k 58. Světovému dni sdělovacích prostředků (12. 5. 2024)

Drazí bratři a sestry, vývoj systémů takzvané „umělé inteligence“, o němž jsem již uvažoval ve svém nedávném poselství ke Světovému dni míru, rovněž radikálně mění informační a komunikační praktiky a jejich prostřednictvím i některé základy občanského soužití. Jde o změnu, která se

týká nás všech, nejen odborníků. Zrychlené šíření podivuhodných vynálezů, jejichž fungování a potenciál jsou pro většinu z nás neuchopitelné, vzbuzuje údiv, který kolísá mezi nadšením a dezorientací, a nevyhnutelně nás staví před základní otázky: Co je vlastně člověk, co je jeho specifikem a jakou budoucnost má v éře

umělých inteligencí tento náš druh zvaný *homo sapiens*? Jak můžeme zůstat plně lidskými a usměrňovat probíhající kulturní proměnu ve prospěch dobra?

Začít od srdce

Nejprve je třeba vyčistit půdu od katastrofických scénářů a jejich paralyzujících účinků. Již před sto lety nás Romano Guardini v úvahách o technice a člověku vyzval, abychom se nezatrvalovali vůči „novému“ ve snaze „zachovat krásný svět odsouzený k zániku“. Zároveň však upřímně a prorocky varoval: „Naše role spočívá v tom, že se stáváme. Musíme se na tomto »stávání se« podílet, každý na svém místě (...), čestně se

Pokračování na str. 6

Jestliže chce někdo udělat pokrok v duchovním životě, na cestě k Pánu Bohu, v lásce k bližním, poznat Boží vůli – musí vyjít ze sebe. O tom se přesvědčila také Cecilie Galotolo, která spolu se svým manželem povprávěla o hledání Boha a svého povolání. (str. 12) Jejich krátké svědectví je povzbuzením pro každého člověka, který hledá Boha a jeho vůli, že mu Pán odpoví, a to dokonce tak, že daleko překoná všechna lidská očekávání.

Můžeme říci, že překonáním lidské představitivosti o Boží milosti je i sesláni Ducha Svatého, Utěšitele zaslíbeného Pánem Ježíšem. V tomto týdnu prožíváme duchovní přípravu na slavnost Letnic, a tak je vhodné připomenout si také své přijetí plnosti darů Ducha Svatého ve svátosti biřmování. Kdo biřmován dosud nebyl, může s užitkem rozjímat nad významem této svátosti a vzbudit touhu po jejím přijetí. K čemu tedy je nám biřmování? Na tuto otázku jistě zazní různorodé odpovědi, avšak jedna vystihuje podstatu všech svátostí – je to odpověď třináctiletého ruského chlapce Stanislava: „Abych mohl ještě více milovat.“ (str. 10–11) Ano, každé patřičně disponované přijetí jakékoliv svátosti vede k prohloubení lásky ke štědrému Dárci milostí, k Pánu Bohu, a také k bližním, případně tuto lásku obnovuje. Pochopitelně, kupříkladu při nehodném svatém přijímání těžko lze pomyslet na to, že by zatvrzelost lidské duše v dané chvíli byla

Editorial

schopna opravdové lásky... Prosme tedy pokorně Pána, aby na nás znovu vylil svého Ducha Svatého, který nás přivádí k jednoznačnému vyznání víry podložené skutky. Abychom upřímně z celého srdce dokázali kdykoliv vyznat: „Jsem křesťanem z přesvědčení a zůstanu jím až do smrti.“ Podobně, jako to učinil čtrnáctiletý Pankrác, jehož známe jako jednoho ze tří „zmrzlých“ světců. (str. 4)

Především tito dva chlápci jsou svědky Boží odvahy a moudrosti. V jejich mladém věku – kdo z nás by dokázal to, co oni? Je to důkaz toho, že u Pána Boha není nic nemožného. Když mu budeme důvěřovat více než sobě a celému světu, pak se nemusíme bát, až přijdou bouře a zadují větry, že se dům naší víry zhroutí, jako by byl postaven na písku. (srov. Mt 7,24–27) Ostatně, máme v nebeském království Královnu, jedinečnou Pomocnici a Prostřednici Božích milostí, Pannu Marii. Ona je ženou života, skrze ni se rozvíjí duchovní život, ona vede ke Kristu a ke spáse. Stojí za to, čas od času se vrátit ke starším textům, jejichž obsahový poklad má co říci i dnes. Do této kategorie spadá i pastýřský list kardinála Joachima Meisnera o zasvěcení se Panně Marii. (str. 8–9) Jestliže hledáme lidskou oporu pro svoji víru a na cestě ke spáse, obraťme se k Marii!

Můžeme tak učinit i slovy modlitby ctihodného Pia XII. (str. 5) Měsíc květen je zasvěcen úctě k Matce Boží, proto k ní obnovme a posilněme svoji lásku a důvěru, přimkněme své srdce k jejímu. Vždyť ona stojí při nás stále a chce nás skrýt pod svůj ochranný plášť, abychom nikdy nesešli z cesty do království Božího!

Nezůstávejme na cestě spásy sami, ale zároveň dávejme pozor, komu z lidí uvěříme a kým se necháme vést – dobře rozlišujeme! Vlastně o správné rozlišování prosme Ducha Svatého, jenž nás chce také bezpečně provést pozemským životem a uvést do Boží slávy v nebi. A nemysleme si, že nás ďábel nechá jen tak žít, když budeme usilovat o posílení lásky k Bohu a k bližním, o svatost života. O jeho svodech dobře věděl i Pán Ježíš, když se modlil ke svému Otci a prosil za své učedníky, aby setrvali v pravdě a jednotě – čtete v dnešním evangeliu. On pak prolil svoji krev a denně při mši svaté se znovu a znovu obětuje za naši spásu – a to je důvod, abychom si stále byli vědomi Boží lásky k nám, z ní žili a tuto lásku opětovali, nejen slovy, ale i opravdovou vírou vyjádřenou skutky.

Využijme svobody Božích dětí a vložme celé své já do Pána, jehož Prozřetelnost se nikdy nemýlí a naplňuje naši touhu po pravém štěstí měrou, kterou nedokážeme lidsky vyměřit. Bože, buď milostiv a žehnej nám!

Daniel Dehner

V horní místnosti, kde učedníci připravili velikonoční hostinu, vrcholí jiná, nová Hostina. Božský Velekněz tu slaví první mši svatou. Dokonale se obětoval a spojil se svátostně se svými učedníky, kterým dal za pokrm sám sebe ve způsobách chleba a vína. Pros Ducha Svatého, aby tě uvedl do tohoto prvního novozákonního chrámu, abys mohl být svědkem velekněžské modlitby, kterou Ježíš přednáší svému Otci.

To, čeho se nyní účastníš, bude se odehrávat vždy znovu, kdykoliv při eucharistické oběti vstoupí Ježíš do tvé duše. Ne přichází k tobě jen proto, aby čekal, co mu řekneš ty, ale sám se z oltáře tvého srdce a stejně tak i ze srdcí tvých bratří a sester obrací ke svému nebeskému Otci a prosí za všechny podobně, jako nyní prosí za své apoštoly. Poslouchej pozorně tuto jeho modlitbu. Poznáš z jeho vroucích proseb, co mu nejvíce leží na srdci. To je také hlavní důvod, proč se tak poníží, že se chce stát pro tebe pokrmem a nápojem.

Božský Host předkládá svému Otci vroucí prosbu, aby se toto krátké svátostné spojení proměnilo ve vaši trvalou vzájemnou duchovní jednotu, která má nejvyšší možný základ a vzor: **jednotu Otce a Syna**. Proč Ježíš tak touží být s tebou a v tobě? Abys spolu s ním a v něm *měl plnost jeho radosti*. Jde mu o tu radost, pro kterou tě stvořil a o kterou jsi byl oloupen. Všechno, co podstoupil a co ještě podstoupí, má tento jediný cíl: znovuobnovení ztracené radosti.

Připravil tě pro přijetí této radosti tím, že ti dal své slovo: zjevil ti Otcovu pravdu, svěřil ti vznešená tajemství, která by ti bez jeho sdělení nikdy ani na mysl nevstoupila. Ale jeho štědrost jde ještě dále. Jeho nejvroucnějším přáním je, abys svěřený poklad *pravdy a radosti* v sobě nejen plně uchovával, ale dále roznášel a rozdával. Proto prosí Pán Otce, aby tě *posvětil pravdou*, to znamená, aby ses *pravdě úplně zasvětil*, aby se jeho pravda stala jediným smyslem tvého života. Nejde totiž jen o její znalost, ale o její dokonalé uskutečnění v lásce a v jednotě se všemi, s nimiž se Pán stejně spojuje jako se svými přáteli. S touto pravdou tě posílá do světa, ale tak, abys zůstal „vyňat“ ze světa a zůstal zasvěcen pravdě: máš oslovit

Velekněžská modlitba

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Aby byli jedno jako já a ty.

svět nikoliv tím, že jsi zajedno se světem, ale tím, že jsi **zajedno s Ježíšem**.

Svět však nesnáší tvoji odlišnost. Proto Pán prosí Otce, aby tě *uchránil od zlého*. Tím zlým je duch světa, který tě odevšad obklopuje. Jen v hluboké jednotě a spojení s ním však můžeš zůstat ve světě, i když *nejsi ze světa*. Můžeš se plně opřít o něho: ani on není ze světa, ale přišel na svět, protože jej *Otec poslal*, aby světu zjevil Otcovu pravdu a aby se za svět obětoval. Tato jeho oběť ti dává návod, jak se vypořádat se skutečností, že *svět k tobě pojal nenávisť*, ačkoliv mu máš přinést to, co tak hledá: Ježíšovu radost.

Jak se chránit proti nenávisti světa? Máš k tomu jediný návod: tak jako Ježíš neodplácet nenávisť nenávistí, ale láskou. Láska v jednotě s Ježíšem je jako bezpečná ochranná clona, která je neprůchodná pro zlo, ale zcela otevřená pro dobrotu. Nenávist světa připraví tvému Pánu a Mistru potupnou smrt. Ale protože ji přijímá a podstupuje s láskou, změní se jeho smrt nakonec v největší vítězství. Tomu, kdo přichází ozbrojen láskou, nemůže svět ublížit. Všechno zlé, co ti může způsobit, se ve spojení s láskou Božího Syna mění v **oběť za záchranu světa**.

Když nám Bůh projevuje takovou lásku, máme se i my navzájem milovat. Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává. Tak jako za tebe prosí Pán i za tvé bratry a sestry, protože i s nimi je *jedno*, tak jako je *jedno s Otcem*. Ježíš chce být v tvém srdci přítomen nejen pro tebe, ale pro každého, s kým se dnes potkáš, a stejně tak je i pro tebe docela nablízku v tvých bližních. Zapojuje všechny do velké duchovní jednoty a velice mu záleží na tom, aby tato jednotu byla dokonalá. Jednota *lásky a pravdy* se pak stává také jednotou *radosti*, protože nás spojuje navzájem i s Ježíšem stejným poutem, jaké spojuje Syna s Otcem.

Važ si tohoto daru božského sjednocení a společenství, který ti Ježíš nabízí, aby se ti stal blízkou a hmatatelnou oporou i viditelným předmětem tvé lásky. Pro-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 1,15–17.20–26

Petr se postavil před bratry – bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí – a řekl: „Bratři, muselo se splnit to, co v Písmě předpověděl Duch Svatý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. Počítal se k nám a měl účast na této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: »Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí« a »jeho úřad ať dostane jiný«. Je tedy nutné, aby některý z těch mužů, kteří s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl od nás vzat, aby se jeden z nich stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš – příjmení měl Justus – a Matěje. A takto se modlili: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přijal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš zrádně opustil, aby odešel na místo, kam patřil.“ Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

Dokončení na str. 7

si o tento dar znovu a znovu, protože ví, že vzhledem k zlobě světa a ďábla i lidské slabosti je v tomto bodu jeho společenství nejzranitelnější. Proto o ni prosí pokaždé, kdykoliv k tobě přichází a sytí tě svým Tělem. Právě v tom je hluboký smysl jeho **darů hostiny a jednoty**. Uvědom si, že pokud dáváš průchod své sebelásce a sebevědomému sobectví, bráníš tím sám svévolně v uskutečnění toho, o čem Ježíš s takovou naléhavostí prosí svého Otce.

Pokloň se svému Pánu s hlubokou vděčností. *Jak vysoko je nebe nad zemí, tak veliká je jeho láska k tobě.*⁽¹⁾ Ulož si hluboce do paměti, komu máš děkovat za všechno dobré. Čím bys byl, kdybys neměl tak velkého Velekněze, který se za tebe a přímo v tobě s tak velkou láskou obětuje a s takovou naléhavostí modlí k nebeskému Otci, aby tě *zachoval od zlého!* Připoj se k jeho prosbám, aby jeho láska *v tobě byla přivedena k dokonalosti*.

Veleb, má duše, Pána a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 103,11; ⁽²⁾ Ž 103,2.

Svatý Pankrác

Když se v naší zemi řekne Pankrác, naprostě většine lidí určitě vytane na myslí proslulá pražská věznice. Někdo si možná toto jméno spojí se „třemi zmrzlými muži“. Především je to však jméno mladého mučedníka ze 4. století, který raději zemřel, než aby zapřel svého Vykupitele.

Zprávy o tomto mučedníkovi z raného údobí křesťanství máme spíše kusé, nicméně i z nich se dá zrekonstruovat životní příběh jednoho ze „zmrzlých mužů“.

Spadá každopádně do období panování římského císaře Diokleciána, jenž v jisté době započal pronásledování vyznavačů Ježíše Krista, což jsme na stránkách Světla mohli konstatovat už několikrát, např. u sv. Anastázie (viz *Světlo* 51–52/2019), či sv. Markéty Antiochijské (viz *Světlo* 27–28/2023), je to také případ sv. Filomény, známé oblíbené světice sv. Jana Marii Vianneye.

Svatý Pankrác se zřejmě narodil někdy kolem roku 290 ve Frýgii, tedy zhruba na území dnešního Turecka. Matku nikdy nepoznal, přišel o ni hned při porodu. Otec Kleonius patřil k Diokleciánovým oblíbencům, spravoval jeden z vysokých úřadů ve státní správě, ovšem jen do doby, než uvěřil v Krista a stal se přesvědčeným křesťanem. Tak přesvědčeným, že se své víry nehodlal vzdát ani pod pohrůzkou ztráty vlivného postavení na císařském dvoře či života. Vytrval, a tak oboje ztratil v záměnu za život věčný.

Osiřelého Pankráce, jenž měl v té době 8 let, se ujal strýc Dionýsius a ten ho vzal s sebou do Říma. Podle všeho oba neuvěřili zároveň s Kleoniem, ale až později, snad v souvislosti s jeho svědectvím víry, možná až v samotném Římě. Usídlili se totiž na vršku zvaném Coellius, kde se křesťané scházeli. Buď jak buď, tam se od jisté doby stali součástí místní křesťanské komunity, což zpečetil křest svatý z rukou samotného Petrova nástupce, papeže sv. Marcelina, později rovněž mučedníka – přišel o hlavu roku 304.

Pankrác zdědil po otci značnou sumu peněz, avšak nemínil si je nechávat pro sebe a se svolením svého strýce-poručníka postupně rozdával své jmění chudým, kterých v hlavním městě tehdejšího světa rozhodně nebylo málo. Neustal s tím ani po strýcově smrti, zastavila ho až vlastní smrt, jež nadešla v roce 304.

Předcházelo jí zatčení a nucení k obětování římským bohům. Nevíme, zda byl Pankrác zatčen na základě nějakého udání, nebo zda šlo o volání k plnění povinnosti římských občanů obětovat bohům, jak velel nedávny Diokleciánův dekret, jenž zahájil zmiňované pronásledování křesťanů.

Na tom však nesejde, důležité je, že Pankrác něco takového, co by se rovnalo modloslužbě, učinit odmítl. Zde je záhodno poznamenat, že při čtení životopisů mučedníků všech epoch vidíme jejich obdivuhodně pevný postoj, ale zapomínáme, že byly celé zástupy těch, kteří z různých důvodů (strach z bolesti, ze smrti, o blízké, jimž bylo ubližováno, zjištění, pohodlí atd.) selhali a Spasitele zradili. Ne všichni dokázali uhájit svou víru před nepřáteli Krista či před sebou samými.

Pankrácova výslechu se účastnil sám císař Dioklecián, což bylo dáno jednak chlapcovou nezletilostí (císaři se mladiství odsouzení tohoto typu předsta-

Socha sv. Pankráce v barokním kostele Narození Panny Marie ve Vranově u Brna

vovali), jednak jeho původem – otcově jméno z Diokleciánových vzpomínek neodnesl čas do „hlubin zapomnění“, měl osobní zájem na tom, aby se mu podařilo přimět k odpadu syna, když s přesvědčováním nepochodil u otce.

Čtrnáctiletý chlapec však pánovi tehdejšího světa vmetl do očí: „*Stal jsem se křesťanem z přesvědčení a zůstanu jím až do smrti.*“ Na své katany tím zapůsobil, údajně poznamenali: „*Už i křesťanské děti opovrhují našimi bohy.*“ Za takovéto opovržení následovalo v každém případě vynesení ortelu smrti. Ten také padl, a jelikož byl Pankrác synem římského občana, měl být sťat mečem.

K popravě statečného mladého vyznavače došlo 12. května 304 na via Aurelia (Aurelievě silnici). Ve stejný den položili pro Krista život rovněž sv. Nereus a sv. Achilleus. Bezhlavě Pankrácovo tělo však nezůstalo na nehostinné římské půdě ležet napospas dravé zvěři, ale ujala se ho zbožná Římanka Octavilla a pohřbila je na svém statku. Samozřejmě tajně. Mezi křesťany se však o místu posledního Pankrácova odpočinku vědělo, a tak mohl kolem roku 500, tj. již v jiných dobách, nechat papež Symmachus na tomto místě vystavět baziliku.

K hrobu mladého mučedníka se váže jedna prastará tradice – katechumeni pokřtěni na Bílou sobotu na něj pokládali svá bílá roucha a opakovali přitom svůj křestní slib.

Svatý Pankrác je patronem dětí, zejména těch, co přistupují k prvnímu svatému přijímání, mládeže, rytířstva – díky svému mužnému postoji při výslechu a soudu.

Bývá zobrazován jako mladík v bohaté římské tunice s palmou mučednictví, jindy jako voják Kristův. I proto patří k jeho atributům krom meče, jímž byl sťat, také kopí. Zejména dříve byl ctěn jako mstitel křivopřísežnictví, jak ho nazýval sv. Řehoř z Tours. Vžil se zvyk skládat nad jeho hrobem přísahu, která se křivopřísežníkovi šeredně vymstila.

Jeho sláva se později rozšířila po celé Evropě, např. sv. Augustin z Canterbury mu zasvětil první kostel, který v Anglii vybudoval. Nejznámějším kostelem sv. Pankráce u nás je ten v Praze, i když známější je spíše asi čtvrť, která po něm dostala své pojmenování, a hlavně ona věznice zmíněná na začátku.

Papežské ocenění pro Josefa Kořenka

Papež František udělil řád sv. Řehoře Velikého 2. stupně – rytíř komandér Josefu Kořenkovi, organizátorovi mnoha aktivit propojujících křesťanství se společností. Významné ocenění mu 12. dubna 2024 předali arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner, předseda ČBK, a arcibiskup olomoucký a metropolita moravský Josef Nuzík v křížové chodbě kostela sv. Michala v Olomouci.

Josef Kořenek dlouhodobě iniciuje a realizuje řadu projektů, které staví mosty mezi křesťanstvím a společností v naší zemi, například *Dny lidí dobré vůle*, *Paschalia Olomucensia*, filmové dokudrama *Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů*, projekt *Rudolf Jan – muž, jehož srdce bilo pro Olomouc*, čtení jmen kněží, kteří zahynuli v době 2. světové války, i řadu dalších.

V současné době se podílí s architektem Josefem Plesko-

tem na stavbě kaple sv. Jana Pavla II. v Loučce u Vizovic jako poděkování za záchranu obce před likvidací v době 2. světové války. Součástí kaple bude také největší zvonkohra v naší zemi.

Řád sv. Řehoře Velikého – *Ordine di San Gregorio Magno* – založil v roce 1831 papež Řehoř XVI. na památku papeže sv. Řehoře I. Velikého jako vše-

obecný záslužný řád. Uděluje se osobám, které se zasloužily o dobro společnosti, církve a Svatého stolce. Rytíři řádu mají různá privilegia, z nichž je zajímavé historické právo „vjet v sedle“ do chrámu sv. Petra. Rytířům je mj. vyhrazeno čestné místo při papežských ceremoniích. Při vstupu do Vatikánu je Švýcarská garda povinna rytířům vzdávat čest.

Oznakem řádu je osmihrotý, červeně smaltovaný šipový kříž. V modrém okrouhlém středu je zlaté poprsí svatého papeže, které je lemováno nápisem *S. Gregorius Magnus*. Na zadní straně je vyznačeno řádové heslo *Pro Deo et Principe* („Pro Boha a Vladaře“) a v opisu *Gregorius XVI. P. M. Anno I.* („Řehoř XVI. papež v 1. roce pontifikátu“).

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké (Redakčně upraveno)

Maria, cesta ke spáse

Modlitba ct. Pia XII. (1876–1958)

Zhloubi tohoto slzavého údolí, kterým se lidstvo tak namáhavě vleče, uprostřed vln tohoto našeho moře, které se ustavičně zmítá bouřemi našich vášní sem a tam, pozvedáme svůj zrak k Tobě, Maria, nejmilejší Matko, abychom se znovu posilnili rozjímáním o Tvé vznešenosti a pozdravili Tě jako Královnu a Paní nebe a země, tedy i naši Královnu a Paní.

S oprávněnou dětskou hrdostí chceme chválit Tvoji královskou vládu a uznávat Tvoji důstojnost, která je největší vznešeností celé Tvé bytosti, Ty láskou nejbohatší a pravá Matko toho, který je Králem svým vlastním právem, svým dědictvím i tím, co sám vydobyl.

Panuj, Matko a Paní, tím, že nám ukazuješ cestu ke svatosti, vedeš naše kroky a stojíš při nás, abychom nikdy nesešli z cesty. Tak jako vládneš nahoře v nebi nad zástupy andělů, kteří Tě oslavují jako svou Kněžnu, nad šiky svatých, kteří se těší patřením na Tvou zářící krásu, tak panuj nad celým lidským rodem.

Především však vládni tím, že všem, kteří dosud nepoznali Tvého Syna, otevřeš cestu k víře. Panuj nad církví, která Tvoje vlídné kralování ohlašuje a slaví a uprostřed útrap našich dnů spěchá k Tobě jako k bezpečnému útočišti.

Panuj zvláště nad tou částí církve, která je pronásledována a utlačována. Dej jí sílu, aby všechna soužení trpělivě snášela; vytrvalost při snášení nespravedlivého útisku; světlo, aby nepodlehla nepřá-

telský nástrahám; pevnost, aby odolala otevřeným útokům, a konečně v každém okamžiku neotřesitelnou věrnost ke Tvému království.

Panuj nad naším rozumem, abychom hledali jen pravdu; nad naší vůlí, abychom konali jen dobro; nad naším srdcem, abychom milovali jediné a pouze to, co ty sama miluješ.

Vládni nad jednotlivci i nad rodinami, nad stavy i nad národy, nad setkáními mocných a nad poradami moudrých i nad přáními a ohledy malých.

Panuj nad ulicemi i náměstími, nad městy i vesnicemi, nad horami a údolími, nad vzduchem, vodou a nad zemí. A vyslyš laskavě zbožné vzdechy těch, kteří vědí, že Tvoje říše je říše milosrdenství, ve které je každá prosba vyslyšena, každá bolest utišena, každé navštívení zmírněno, každá nemoc uzdravena, ano, ve které na znamení Tvé něžné ruky i život vstává ze smrti a září radostí.

Vypros nám milost, aby každý, kdo Tě nyní ve všech částech světa oslavuje a uznává Tě za svou Královnu a Paní, mohl jednou v nebi požívat plnosti Tvé říše v blaženém patření na Tvého Syna, který s Otcem a Duchem Svatým žije a vládne na věky věků. Amen.

Umělá inteligence a moudrost srdce...

- dokončení poselství papeže Františka ze str. 2

k němu hlásit, ale s neporušeným srdcem zůstat citliví ke všemu, co je na něm destruktivní a nelidské.“ A uzavřel: „Je pravda, že to jsou problémy technické, vědecké a politické povahy, ale nelze je vyřešit jinak, než že budeme vycházet od člověka. Je třeba vytvořit nový typ člověka, obdařený hlubší spiritualitou, novou svobodou a niterností.“⁽¹⁾

V této době, které hrozí, že bude technicky bohatá a lidsky chudá, může naše reflexe vycházet pouze z lidského srdce⁽²⁾. Pouze když se vyzbrojíme duchovním pohledem, pouze když obnovíme moudrost srdce, tak dokážeme číst a interpretovat novinky naší doby a znovu objevovat cestu k plně lidské komunikaci. Srdce, biblicky chápané jako sídlo svobody a nejdůležitějších životních rozhodnutí, je symbolem integrity a jednoty, ale vyvolává také vášně, touhy a sny, a je především místem vnitřního setkání s Bohem. Moudrost srdce je tedy tou ctností, která nám umožňuje skloubit celek a části, rozhodnutí a jejich důsledky, přednosti a slabosti, minulost a budoucnost, mé „já“ a naše „my“.

Tato moudrost srdce se nechává najít těmi, kdo ji hledají, a ukazuje se těm, kdo ji milují; předchází ty, kdo po ní touží, a jde hledat ty, kdo jsou jí hodni (srov. Mdr 6,12-16). Je s těmi, kdo si nechají poradit (srov. Př 13,10), s těmi, jejichž srdce je poddajné, kdo mají srdce, jež naslouchá (srov. 1 Král 3,9). Ona je darem Ducha Svatého, jenž člověku umožňuje vidět věci Božíma očima, chápat souvislosti, situace a události a objevovat jejich smysl. Bez takovéto moudrosti se život stává mdlým, protože právě moudrost – jejíž latinský kořen *sapere* připomíná *sapere*, tj. chuť – dodává životu chuť.

Příležitosti a nebezpečí

Takovou moudrost nemůžeme očekávat od strojů. Ačkoli termín *umělá inteligence* v současnosti nahradil správnější termín používaný v odborné literatuře, *machine learning* (strojové učení), samotné použití slova „inteligence“ je zavádějící. Stroje mají jistě nepoměrně větší schopnost než člověk uchovávat data a vzájemně je propojovat, ale dešifrovat jejich smysl

je na člověku a pouze na něm. Nejde tedy o to požadovat, aby stroje vypadaly lidsky. Spíše se jedná o probuzení člověka z hypnózy, do níž upadá v důsledku svého blouznění o všemohoucnosti, když se považuje za zcela autonomní a soběstačný subjekt, oddělený od všech společenských vazeb a zapomínající na svou stvořenost.

Ve skutečnosti člověk odjakživa zažívá, že si sám nestačí, a snaží se svou zranitelnost překonat všemi prostředky. Počínaje nejstaršími prehistorickými artefakty, které sloužily jako prodloužené ruce, přes *sdělovací prostředky* využívané k šíření mluveného slova, jsme dnes dospěli k sofistikovaným strojům, které fungují jako pomůcka k myšlení. Každá z těchto skutečností však může být znečištěna dávným pokušením být *bez Boha* takový *jak*o Bůh (srov. Gn 3), tj. chtít si vlastní silou vyzískat to, co by naopak mělo být přijímáno jako dar od Boha a prožíváno ve vztahu s druhými.

V závislosti na směřování lidského srdce se všechno, co se člověku dostane do rukou, stává buď příležitostí, nebo nebezpečím. Samotné jeho tělo, stvořené jako nástroj pro komunikaci a společenství, se může stát prostředkem agresivity. Stejně tak se každý z technických výdobytků člověka může stát nástrojem láskyplné služby, nebo nepřátelské nadvlády. Systémy umělé inteligence mohou přispívat k procesu osvobození od nevědomosti a usnadňovat výměnu informací mezi různými národy a generacemi. Mohou například zpřístupnit a učinit srozumitelným obrovské bohatství vědomostí sepsaných v minulých dobách či umožnit lidem komunikovat v jazycích, které neznají. Zároveň však mohou být nástrojem „kognitivního znečištění“, tedy pozměňování reality prostřednictvím částečně nebo zcela falešných výpovědí, kterým se věří – a které se sdílejí – jako by byly pravdivé. Stačí si vzpomenout na problém dezinformací, s nímž se již léta potýkáme v případě *fake news*⁽³⁾ a který dnes využívá tzv. *deep fakes*, tj. vytváření a šíření obrázků, jež vypadají naprosto věrohodně, ale jsou falešné (i já jsem se stal jejich objektem), nebo zvukových zpráv, které používají hlas člo-

věka říkajícího věci, jež nikdy nevyslovil. Simulace, která je základem těchto programů, může být užitečná v některých specifických oblastech, ale stává se zvrácenou tam, kde zkrsluje vztah k druhým a ke skutečnosti.

U první vlny umělé inteligence, tedy u *sociálních sítí*, jsme již pochopili jejich rozporuplnost a hmatatelně vnímáme jak jejich příležitosti, tak i rizika a choroby. Druhá úroveň generativních forem umělé inteligence znamená nesporný kvalitativní skok. Je proto důležité umět pochopit, postihnout a regulovat nástroje, které by v nesprávných rukou mohly otevřít negativní scénáře. Stejně jako vše ostatní, co vzešlo z lidské mysli a rukou, ani algoritmy nejsou neutrální. Proto je třeba jednat preventivně a navrhnout modely etické regulace, které by omezily škodlivé a diskriminační sociálně nespravedlivé důsledky systémů umělé inteligence, aby jejich využívání nevedlo k omezování plurality, k polarizaci veřejného mínění nebo ke konstruování uniformního myšlení. Z tohoto důvodu znovu vyzývám „společenství národů, aby spolupracovalo na přijetí závazné mezinárodní smlouvy regulující vývoj a používání umělé inteligence v jejich mnoha podobách“⁽⁴⁾. Avšak jako v každé lidské oblasti ani zde regulace sama o sobě nepostačuje.

Růst v lidskosti

Jsmo povoláni ke společnému růstu v lidstvu a jako lidstvo. Stojí před námi výzva učinit kvalitativní skok, abychom dokázali žít v komplexní, multietnické, pluralitní, mnohonáboženské a multikulturní společnosti. Je na nás, abychom si kladli otázky týkající se teoretického rozvoje a praktického využití těchto nových nástrojů komunikace a poznání. Velké možnosti dobra jsou doprovázeny rizikem, že se vše promění v abstraktní kalkul, který zredukuje lidi na data, myšlení na schéma, zkušenost na kauzu, dobro na zisk, a zejména že nakonec popřeme jedinečnost každého člověka a jeho osobní historii a rozmělníme konkrétní skutečnost do řady statistických údajů.

Digitální revoluce nás může učinit srovnatelnějšími, ale jistě ne tehdy, když nás uvězní v modelech, kterým se dnes říká *echo chambers* (komnaty ozvěn). V takových případech namísto zvýšení plurality

informací riskujeme, že se ztratíme v anonymní bažině a budeme se podržovat zájmům trhu nebo moci. Je nepřijatelné, aby využívání umělé inteligence vedlo k anonymnímu myšlení, ke shromažďování neověřených dat, ke kolektivnímu zanedbávání redakční odpovědnosti. Zobrazení skutečnosti ve formě *big data* (hromadných dat), jakkoliv může být funkční pro řízení strojů, totiž znamená podstatnou ztrátu pravdivosti věci, což brání mezilidské komunikaci a hrozí poškozením samotné naší lidskosti. Informace nelze oddělovat od existenciálního vztahu: zahrnují tělo a přebývání v reálném světě; žádají si propojení nejen dat, ale i zkušeností; vyžadují tvář, pohled, soucit i sdílení.

Mám na mysli zpravodajství o válkách a „paralelní válku“, která se odehrává prostřednictvím dezinformačních kampaní. A myslím na to, kolik reportérů je zraněno nebo zemře v terénu, aby nám umožnili vidět to, co viděly jejich oči. Protože jen když se rukou dotkneme utrpení dětí, žen a mužů, můžeme pochopit absurditu války.

Využití umělé inteligence bude moci pozitivně přispívat v oblasti komunikace, pokud nezruší roli žurnalistiky v terénu, ale naopak ji podpoří; pokud bude doceňovat profesionalitu komunikace a učiní

každého komunikátora odpovědným; pokud vrátí každému člověku roli subjektu samotné komunikace se schopností kritiky.

Dnešní a zítřejší otázky

Spontánně vyvstávají některé otázky: Jak na celém světě ochránit profesionalitu a důstojnost pracovníků v oblasti komunikace a informací, stejně jako uživatelů? Jak zajistit interoperabilitu jednotlivých platforem? Jak zajistit, aby společnosti vyvíjející digitální platformy nesly odpovědnost za to, co šíří a z čeho mají zisk, obdobně jako vydavatelé tradičních médií? Jak zvýšit transparentnost kritérií, která stojí za indexačními a de-indexačními algoritmy (tj. proces realizovaný pomocí automatických postupů ve všech jeho fázích při výběru relevantních výrazů – pozn. překl.) a vyhledávači, jež jsou schopny zviditelňovat nebo naopak odstraňovat lidi a názory, události a pojmy z kultury? Jak zaručit transparentnost informačních procesů? Jak zajistit, aby bylo zřejmé autorství textů a dohledatelné zdroje, a tak zabránit zahalování do roušky anonymity? Jak ozřejmit, zda obrázek nebo video zobrazuje událost, nebo ji jen simuluje? Jak zabránit tomu, aby se zdroje redukovaly na jediný pramen, na jednu algoritmic-ky vypracovanou myšlenku? A jak oproti

tomu podpořit prostředí, které zachovává pluralitu a představuje komplexnost reality? Jak můžeme zajistit udržitelnost tohoto výkonného, nákladného a energeticky extrémně náročného nástroje? Jak jej můžeme zpřístupnit i rozvojovým zemím?

Z odpovědí na tyto a další otázky pochopíme, zda umělá inteligence nakonec vytvoří nové kasty založené na informační nadvládě, což povede k novým formám vykořisťování a nerovnosti, nebo zda naopak přinese větší rovnost, podpoří korektní informace a větší povědomí o proměně epochy, kterou procházíme, a upřednostní naslouchání rozmanitým potřebám lidí a národů v členitém a pluralitním informačním systému. Na jedné straně se rýsuje vidina nového otroctví, na druhé straně získání svobody; na jedné straně možnost několika lidí podmiňovat myšlení všech, na druhé straně možnost všech na tvorbě myšlení se podílet.

Odpověď není nikde napsaná, záleží na nás. Je na člověku, aby se rozhodl, zda se stane potravou algoritmů, anebo bude své srdce živit svobodou, bez níž neroste v moudrosti. Tato moudrost zraje tím, že si vážíme času a přijímáme svou zranitelnost. Roste ve spojení mezi generacemi, mezi těmi, kdo mají paměť na minulost, a těmi, kdo mají vizi budoucnosti. Jen společnými silami roste schopnost rozlišovat, být bdělý a vidět věci z hlediska jejich naplnění. Abychom neztratili svou lidskost, hledejme Moudrost, která všemu předchází (srov. Sir 1,4), která prochází čistým srdcem a připravuje Boží přátele a proroky (srov. Mdr 7,27). Ta nám pomůže uvést do souladu i systémy umělé inteligence s plně lidskou komunikací.

Řím, Svätý Jan v Lateránu, 24. ledna 2024

FRANTIŠEK

Zdroj: ČBK (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ *Lettere dal lago di Como*, Brescia 2022, 95–97.
- ⁽²⁾ V návaznosti na poselství předchozích Světových dnů sdělovacích prostředků, věnovaných setkávání s lidmi tam, kde jsou a jací jsou (2021), naslouchání srdcem (2022) a mluvení srdcem (2023).
- ⁽³⁾ Srov. „Pravda vás osvobodí“ (Jan 8,32). *Fake news a mírová žurnalistika. Poselství ke Světovému dni sdělovacích prostředků*, 2018.
- ⁽⁴⁾ *Poselství k 62. Světovému dni míru*, 1. ledna 2024, 8.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Jan 4,11-16

Milování, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespátřil. Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že jsme od něho dostali jeho Ducha. My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako Spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

Evangelium - Jan 17,11b-19

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: „Otče svatý, zachovej je ve svém

jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal. Chránil jsem je, a nikdo z nich nezhynul kromě toho, který propadl záhubě, aby se naplnilo Písmo.

Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě ve světě, aby měli v sobě plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou: tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě.“

Zasvěcení Panně Marii

Pastýřský list k obnovenému zasvěcení kolínského arcibiskupství 8. 12. 1994, jehož obsah je platný i dnes

Maria je ženou víry. Když k ní přišel anděl Páně, aby ji nabídl neporovnatelné mateřství: *Máš se stát Matkou Pána*, odpověděla Maria: *Jak se to stane, když muže nepoznáváš?* (Lk 1,34) To je myšleno zcela lidsky, ale právě jen lidsky. Anděl jí dává odpověď z Boží perspektivy: U Boha není nic nemožného. *Duch Svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní.* (Lk 1,35) U Boha platí jiná logika.

Jedině v tomto horizontu víry je možné najít přístup ke zjevení Boží pravdy. I dnes jsou patrné uvnitř církve protiklady, když obsahy víry a především její tlumočení učitelským úřadem církve odporuje oblíbeným názorům světského smýšlení. Není možnost ani chuť vyvěsit své smýšlení „na kostelní vrata“. Kdyby se byla Maria vzepřela andělovu slovu a setrvala jen na lidských hlediscích, nepronikla by k víře: u Boha není nic nemožného. I dnes se přístup k víře otevírá pouze tomu, kdo je jako Matka Boží ochoten připustit nepochopitelnou Boží šíři.

Když se i dnes někteří věřící pokoušejí prosadit v církvi platnost světského smýšlení, pak zůstávají mimo horizont víry, který si Maria otevřela. A tak jeden evangelický teolog nedávno označil dnešní křesťanství za „nejznivelizovanější a nejpohanštější náboženství, jaké kdy existovalo“. Maria nám ukázala, že lidské předvidání má příliš krátký dosah, než aby dostihlo Boží předvidání. *Duch Svatý sestoupí na tebe.* (Lk 1,35) A Maria říká: *Hle, jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.* (Lk 1,38) Nemylme se. Všechno nesprávné jednání vychází z nesprávného myšlení. Myšlení víry naší církve nemá své měřítko ve světě, spíše vyzývá myšlení světa, aby se řídilo podle myšlení církve.

Již ve Starém zákoně Bůh výslovně říká: *Mé úmysly nejsou vaše úmysly a vaše cesty nejsou moje cesty. Jako nebesa převyšují zemi, tak převyšují mé cesty vaše cesty a mé úmysly vaše úmysly.* (Iz 55,8n) *Nepřizpůsobujte se už tomuto světu* (Řím 12,2), je apoštolské poselství, které odpovídá

Mariinu obrazu. Proto říká Alžběta Marii: *Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána.* (Lk 1,45) Zasvěcení Panně Marii představuje poslušnost víry vůči Božím slovu, tak jak je jako vzor prožila Maria.

Maria je ženou činu. Křesťanská víra musí být nejdříve prožita, než může být vyslovena a komentována, jinak bychom mluvili o něčem, co jsme nezakusili. Maria doslova a do písmene přináší Ježíše na svět. Vnitřní dynamika víry táhne k vnějšimu vyjádření. *Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane“, přijde do nebeského království, nýbrž ten, kdo plní vůli mého Otce v nebesích* (Mt 7,21), takový je výslovný příslib Ježíše Krista. Maria pro Krista více učinila, než o něm řekla. Když spolu s příbuznými chtěla mluvit s Ježíšem během jeho veřejného působení, řekl svým posluchačům: *Kdo je moje matka a kdo jsou moji bratři?* (Mt 12,48) Jsou to ti, kdo Boží slovo slyší a konají podle něj. Maria Boží slovo slyšela a jednala podle něho. Zasvěcení Panně Marii chce jednotlivé věřící uvést do tohoto Mariina životního způsobu. Víra, která se neprojevuje v jednání, nezaslouží jméno „víra“, a jednání a život, který není inspirován vírou, si nezaslouží název „život“.

V počátcích křesťanství se pohané obraceli ke křesťanství, protože křesťané vedli vzorný život. Dnes se mnozí od křesťanství odvracejí, protože křesťané chtějí žít právě tak jako pohané. Maria nám ukazuje, že je na výši svého poslání. Odpovídá svému prostému a jasnému Božímu dětství, které v sobě vnáší do každodenní služebné věrnosti.

Ženou, kterou nejvíce představuje naše západní kultura, je, Bohu díky, stále ještě Maria. Jí patří nejkrásnější a nejdokonalejší obrazy a sochy největších umělců všech dob. „Vidím tě, Maria, jak jsi libezně zobrazena v tisících obrazech,“ vyznává německý romantický básník Novalis. Dokonalé křesťanské lidství lidi přitahuje. Kdo jde k Marii, jde ke Kristu a může říct jako ona: *Veliké věci mi učinil ten, který je mocný, a jeho jméno je svaté.* (Lk 1,49)

Joachim kardinál Meisner

Maria je ženou života. Kde je Maria, tam se rozvíjí duchovní život. V Marii, jako v Nádobě Ducha Svatého, jak říká církev, uctíváme samotného Ducha Svatého. Doby, kdy bylo možno s Marií začínat málo, nebo vůbec ne, byly vždy bezduché doby církevních dějin. Nadšení v křesťanství se udusilo, duchovní povolání vymřela a duchovní zesvětšili. Zasvěcení Panně Marii znamená prosbu o Ducha Svatého a prosbu o duchovní povolání.

Ježíš si bere tuto záležitost za svou. Dává nám zcela jednoznačné a konkrétní úkoly, když říká: *„Žeň je hojná, ale dělníků je málo. Proste Pána žni, aby poslal dělníky na svou žeň!“* (Mt 9,37n) Tady si nás sám Pán bere do služby k ustavičné modlitbě za duchovní povolání! Berme toto pozvání vážně! Je součástí života jednotlivých katolických křesťanů, katolických společenství, katolických obcí intenzivní modlitba za kněžská a řeholní povolání? Nebo jsme to nahradili diskusemi o jiných souvislostech kněžského stavu? To nás nepřivede dále, podle Ježíšových slov nám pomůže jen modlitba: *Proste tedy Pána žně.* (Mt 9,38) A Maria říká: *Všechno, co vám řekne, učte!* (Jan 2,5) Maria sama to dělá, a to s velkým úspěchem, jak ukazuje svatodušní nověna v jeruzalémském večeradle. Vyhovme zcela vážně výzvě Ježíše a jeho Matky, a já jsem hluboce přesvědčen o plodnosti našeho modlitebního úsilí. Zasvě-

cení Panně Marii se ukáže účinné právě zde. To mi říká moje víra a na tom staví svou důvěru.

Pod křížem dal Ježíš sám učedníku Janovi Marii za Matku: „*To je tvoje matka.*“ (Jan 19,27) Jako nástupce apoštolů cítím v tom zvláštním způsobem oslovení a výzvu. Při svých mnoha starostech o církve a svět v naší zemi neznám žádnou lepší radu než jakou udělil kdysi kardinál Josef Frinz, a proto jsem obnovil jeho zasvěcení z roku 1943. V těžkých situacích křesťané vždy chodili k Marii a nikdy k ní nešli zbytečně. Z této skutečnosti se zrodilo její jméno: *Matka ustavičné pomoci*. Je to její nejrozšířenější obraz v našich kostelích a kaplích. S její pomocí můžeme a musíme počítat a pod její ochranu se smíme utíkat.

Jedna svatá, jedna nesvatá, dvě apokalyptické ženy. Apokalypsa je realistický dokument uvnitř božského Zjevení. Ukazuje nám právě nyní naši dobu a její pozadí a odhaluje Boží přítomnost v tomto konkrétním světě. Tato kniha nám staví před oči dvě ženy, které podstatně ovlivňují světové dění. V kapitole 12 verš 1 a 5:

Pak se ukázalo na nebi znamení: žena oděná sluncem s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy. A porodila syna, chlapce, toho, který má vládnout všem národům železným prutem. Avšak její dítě bylo uchváčeno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. (Zj 12,1.5)

Protiklad k tomu najdeme v 17. kapitole stejné knihy ve verších 3–6. Zde je řeč o ženě, která sedí na poušti na rudé šelmě *plné rouhavých jmen se sedmi hlavami a sedmi rohy* (Zj 17,3). Žena má oslňující odění. Drží v ruce zlatou číši plnou ohavností a nečistot svého smilstva. *Na čele má napsáno své jméno: Velký Babylon, matka nevěstek a ohavností na zemi.* (srov. Zj 17,3–6)

Nemravnost nevěstky je jen vnějším výrazem hlubší nevázanosti. Prostituce je to, co proroci často označují jako obraz nečistoty a manželské nevěry. Odtržena od Boha, Pána a Stvořitele řádu, všem se nabízí, ztrácí veškerou hlubší orientaci a všechen životní řád ruší tím, že druhé svádí na stejnou cestu.

Tyto dvě apokalyptické ženy, svatá a nesvatá, odhalují situaci rozhodování v současném světě. Žena je rozhodující postavou stvořeného bytí, neboť ona

je lůnem života. Ona rozhoduje o smrti a životě člověka. Hodnota každé kultury a každé doby se projevuje v sebezpojetí ženy a v chování lidí vůči ní. Patří pozornost a úcta společnosti svaté ženě, Marii, nebo nesvaté ženě, nevěstce Babylonu? Ta druhá odmítá být matkou. Činí své lůno neplodným, aby je mohla nabídnout hříšné žádostivosti muže. Zdá se, že společnosti všech barev se milují s jejím vkusem. Dokonce i v církvi se nám zdá, že jsme bezmocní, když chceme ukázat na hodnotu a jas panenství a duševní i tělesné čistoty. Žena bez muže a bez dítěte se stala jedinou ideální ženskou postavou, která ovládla současnost. Vyhledky jsou chmurné.

Pod tíživou převahou protežovaného svádění, které proniklo hluboce do církve, uzavírá mnoho věřících falešné kompromisy. Mnoho zasvěcených služebníků církve má strach před mučednictvím, jakým je známkuji sdělovací prostředky a odzbrojený a svedený Boží lid. Bude schopna legitimizovaná žádostivost po stále stupňovaném blahobytu, rozkoši a moci, bude schopna pýcha bludných učení sklonit se před poslušností a pokorou Kristovy nevěsty, plnou moci vybavené a jemu zasvěcené církve?

Musíme se odvážit toho, že budeme více důvěřovat Bohu než sobě a celému světu dohromady. Zde přichází ke slovu Maria, která dokazuje, že u Boha není nic nemožného. (srov. Lk 1,37) To dokazuje její početí bez poskvrny dědičného hříchu, to dokazuje početí Krista pod jejím srdcem mocí Ducha Svatého. Proto o ní platí slova: „*Blahoslavená jsi, že jsi uvěřila.*“ (srov. Lk 1,45) Skrze víru služebnice Páně, která nečeká na nic jiného než na splnění Kristových zaslíbení, se uskuteční obrat od nesvaté ženy k ženě nejsvětější. Mariina víra umožnila Kristovo vykoupení pro celý svět. *To je vítězství, které přemohlo svět – naše víra.* (1 Jan 5,4)

Jsme povoláni, abychom s touto Mariinou vírou šli vstříc třetímu tisíciletí. To je víra, kterou má svět za zbytečnou, směšnou, se kterou již veřejnost nepočítá. Ale protože nemusíme dbát na většinu ani se dívat na úspěch, můžeme žít svobodně jako Boží děti ve světle své víry, konat svou službu ve světě a vydávat svědectví. V útocích a ponižování, jimiž

nás svět častuje, nacházíme v pohledu na Marii stojící pod křížem sílu nastavit i druhou tvář (srov. Mt 5,39). To je víra maličkých a slabých, kterou Ježíš s takovým jásosem pozdravuje (srov. Mt 21,16n), která nezmýlená pochybovačným poťouchlým vyptáváním věří svědectví církve. *Ne tělo a krev, ale Otec v nebesích* (srov. Mt 16,17) nám zjevuje, že sám Kristus postavil svou církev na Petrově skále, že on je klíčem Davidovým, který otevře, a nikdo nemůže zavřít, zavře, a nikdo nemůže otevřít (Zj 3,7), tento klíč dal církvi (srov. Mt 16,19) a poslal ji do světa, tak jako jej poslal Otec.

Neposkvrněné Početí Mariino, nebo latinsky *Immaculata conceptio*, ukazuje neposkvrněnou, neporušenou koncepci Boha o člověku. Takový člověk je skutečným Božím obrazem. Neváhám říct: Člověk může rozměrem své lidské omezenosti učinit Boha viditelným. Maria v protikladu k Evě dává Bohu všechen prostor, když říká: *Ať se mi stane podle tvého slova* (srov. Lk 1,38), takže může být naplno člověkem, když říká: *Veliké věci mi učinil ten, který je mocný* (Lk 1,49). Maria je skrz naskrz spojena s Bohem, a proto může být plně spojena s člověkem.

Pán je s tebou (Lk 1,28), a proto její solidarita se světem je univerzální. Proto jí říkáme: Naše milá Paní. Proto je Maria obrazem církve. Druhý vatikánský koncil formuloval nauku o Marii v rámci nauky o církvi. Je-li církev dále žijící Kristus, pak zůstává i dále žijící služebnice Páně a sloužící a milující Maria zcela spojena s Bohem a zcela spojena s člověkem.

Zasvěcení Panně Marii znamená: radikální sepětí s Bohem a ještě těsnější spojení s lidmi.

V této víře, do které vstupuje Mariino společenství, s pohledem upřeným na ni, bez ohlížení na babylónskou ženu, půjdeme neklamně všim, co nám může přinést třetí tisíciletí, s hořícími lampami na svatbu (srov. Mt 25,1–13). *Blahoslavená jsi, Maria, že jsi uvěřila.* (Lk 1,45) O každém, kdo se zasvětil Marii, platí to, co se zpívá o ní: „Ty budeš zářit ještě dlouho po skončení časů v nebeské slávě navěky.“

Z knihy J. Meisner: Von nun an preisen mich selig alle Geschlechter přeložil -lš- (Redakčně upraveno)

Abych mohl více milovat

Jeho Excelence biskup Clemens Pickel je od roku 2002 pastýřem rozsáhlé Diecéze sv. Klementa v Saratově, která zahrnuje celou evropskou část jižního Ruska, kam patří také misijní stanice Rodiny Panny Marie v Alexejevce. Již jako mladý kněz, pocházející z okolí Lipska, byl v roce 1990 uvolněn pro pastorační katolíků v tehdejší Sovětské svazu. V červenci 2021 napsal o několika pěkných zážitcích ze svých dalekých birmovacích cest.

Od samého začátku jsem to tak chápal a praktická zkušenost dosavadních třiatvácetilet to potvrdila, že mým úkolem biskupa je cestovat, a to nejen kamsi do světa, ale v rámci mého biskupství ke svým bratrům a sestřím, zbožně řečeno – ke svým ovečkám, jejichž „pach“ má být cítit i na mých šatech, jak to vystihuje papež František. Území biskupství je pro cestování dostatečně velké, když si pomyslíme, že má rozlohu jako Portugalsko, Španělsko, Francie a Německo dohromady. Kněží žijí na pětadvaceti místech této obrovské diecéze a podle možností mají na starosti také lidi „okolo“. „Každý kněz je u nás malým biskupem,“ žertoval jsem jednou, na což mi jeden z duchovních otců řekl: „Pak jste vy našim arcibiskupem.“ Cesty biskupa jsou důležité, aby věřící v malých farnostech, mezi kterými jsou obvyklé stokilometrové vzdálenosti, vnímali, že nejsou sami, ale že patří k velké rodině, již nazýváme také univerzální církví.

Už třicet let může katolická církev v Rusku opět svobodně vyznávat víru beze strachu ze šikanování, či dokonce trestů. I tak to ale není všechno zcela jednoduché. Když se mě například někdo zeptá, kolik je v mé diecézi katolíků, mohu dát jen takovouto odpověď: Tak kolem dvaceti tisíc. Počet obyvatel se však dá určit přesněji, je to dvaapadesát milionů. Proč počet katolíků neznám? Protože se stále vynořují lidé, které v naprosté tajnosti pokřtila babička, pak už více neměli kontakt s církví, protože ta existovala pouze v podzemí. A často se stává, že u pana faráře zazvoní dospělí, protože zemřela babička a byla katoličkou. Je smutné, že jsme o této babičce předtím nevěděli! Žel, nestává se to zřídka.

Současně můžeme již dnes vidět růst první generaci po ukončení pronásledování církve ve 20. století. Nejsou to žádné velké počty, jimiž bychom se mohli

prokázat, ale máme je. Jsou to děti, které od začátku svého života vyrůstají ve víře, byly pokřtěny jako miminka a později jako mladí lidé přijímají svátost birmování.

Biskup Clemens Pickel

Časté jsou rovněž skupiny birmovanců, které potom jednu neděli stojí přede mnou a obnovují si své křestní sliby; vždy je to pestrá skupina: mladí a dospělí, někdy dokonce starší lidé. Když připravujeme na birmování v nějaké farnosti dobře postupuje, poprosí mě příslušný pan farář, abych se podíval do svého diáře, kdy bychom mohli určit termín slavnosti birmování. Birmování jsou nejčastějším důvodem mých pastoračních cest v diecézi. Zpravidla vyrazím v pátek ráno a v pondělí večer se vracím; autem, anebo – zvláště v zimě – pravidelnou leteckou linkou. Z toho vyplývá, že na práci v kanceláři mi zůstávají pouhé tři dny v týdnu, což je příliš málo. Cesty jsou daleké.

Jen pro jednu duši na severní Kavkaz

Jednou jsem letěl na severní Kavkaz, abych jednomu jedinému mládenci vysloužil svátost birmování. Jeho pan farář nepovažoval za smysluplné čekat, až přijdou další, kteří se přidají k přípravě. „Dobře,“ pomyslel jsem si, „na mís-

tě je často lépe vidět, co je potřeba.“ Až po mém příchodu, tedy den před birmováním, jsem se informoval o detailech. Zde jsem se dozvěděl, že ten mladý muž má pouhých třináct let! Jak mi jen mohl farář „podsunout“ takovéto dítě, hněval jsem se. Všichni v diecézi by přece měli vědět, že pro birmování je u nás stanovená věková hranice. A to je čtrnáct let, ne méně! Avšak co teď? Když jsem pana faráře trochu „vyplísnil“, napadla mě myšlenka: „Tak a teď mu ukážu, že chlapec je pro birmování ještě malý. Vyzkoušíme ho.“ Žádný strach, nebyl jsem tak nahněvaný, jak se to možná zdá. To, že jsem Němec, někdy nemůžu popřít. Pořádek musí být! Vzal jsem tedy Stanislava, tak se chlapec jmenoval, do pokoje na zkoušku – samotného, beze svědků. Pouze Duchu Svatému jsem chtěl nechat otevřená dvířka. A pak začalo zkoušení: Vyznání víry, Desatero, skutky milosrdenství... Viděl jsem, že poučky naučené nazpaměť nedělaly Standovi žádné těžkosti. Tu jsem sáhl k rozhodující otázce: „Tak. A teď mi řekni, proč vůbec potřebuješ birmování. Určitě jsi již někdy slyšel, že ode dne našeho křtu jsme chrámem Ducha Svatého (srov. 1 Kor 6,19), že? Jsi přece pokřtěn. Tedy k čemu ti je birmování?“ Ani jsem se s potěšením neopřel o opěradlo, ale s napětím jsem čekal na koktavou chlapcovu odpověď. Po krátké pauze přišla zcela klidně: „Abych mohl ještě více milovat,“ řekl. Zůstal jsem beze slov... Byl jsem poražen. To nebylo nic naučeného nazpaměť, či jen tak reprodukováného.

Třináctiletý chlapec dostal vytouženou svátost birmování, posilu Ducha Svatého, aby víc a víc miloval v tomto našem konkrétním světě. Rád bych k tomu ještě dodal, že znám mnohé v naší diaspoře – v naší rodině, myslím tím naši diecézi. Ta-

ké Stanislava jsem znal už předtím. Jako malé dítě spolu s rodiči a babičkou utekli z Čechenska, když tam byla válka. Byli uprchlíky. Našli jistého kněze, k němuž mohli již brzy pravidelně přicházet na mši

svatou, kterou slavil ve svém domě. První měsíce sedával malý Standa při mši svaté vždy před oltářem. Podvědomě měl hluboce zakořeněný strach z dopadajících granátů. „Abych mohl ještě více milovat...“ řekl. Přijď, Duchu Svatý, také ke mně!

Jindy to byla skupina tří starších křesťanů, které jako dospělé pokřtil jeden irský mnich. Mohl by jim současně udělit i svátosti bířmování a Eucharistie. Církevní právo to dovoluje, a dokonce doporučuje. Přece se však z důvodu „pastorační péče“ rozhodl, že je do církve začlenění postupně krok za krokem. Chápu ho. V tom městě nemáme kostel a na tuto událost by knězův byt byl příliš malý. Proto pronajal sál – opotřebovaná žulová podlaha, kovové zahradní židličky, stěny natřené latexem... Bylo těžké udělat z toho důstojnou místnost pro slavení Eucharistie.

Jelikož tři kandidáti byli prostí lidé, kteří na den svého bířmování neměli žádné speciální oblečení, kněz si vymyslel, že každého přepáše šerpou, jak to lze vidět na vyslancích ve starých filmech. Měli ji na sobě ještě i při čaji, který v závěru následoval. „Čaj“ tady u nás znamená prostřený stůl se vším, co lidé přinesli z domu; je to příjemné společné posezení.

S jednou dámou, která právě přijala svátost bířmování, jsem navázal rozhovor. Měla, předpokládám, kolem sedmdesátky. Jako mladá žena byla dozorkyní v jednom táboře na Sibíři. „Mezi zajatci jsme měli také kněze,“ vyprávěla mi. Všichni tam museli pracovat v dolech, které byly kvůli radio-

aktivitě velice nebezpečné. „Žádný z nich to tam dlouho nevydržel. Půl roku, anebo když už sotva stáli na nohou, byli propuštěni,“ vyprávěla mi tato žena. „Řeklo se jim: »Jsi volný. Můžeš jít, kam chceš.«“ A oni šli – do tajgy, tohoto nekonečného lesa. „Někde tam potom zůstali ležet. Nikdo neví kdy a kde.“ Před hodinou jsem tuto ženu bířmoval. Nemyslím si, že by celou vinu připisovala „druhým“. Jaká to byla vnitřní cesta, která ji vedla do katolické církve k prosbě o sílu Ducha Svatého!

Naše velká sestra Adelina

A snad ještě jedna událost v souvislosti se svátostí bířmování. Také tentokrát to byla jen jediná osoba, kvůli níž mě jistý pan farář prosil o bířmování ve své farnosti. Jmenovala se Adelina a rok předtím jsem ji písemně blahopřál k diamantové svatbě. Její muž byl pravoslavné víry, ona katolička pocházející z Běloruska. Přiletěl jsem v předvečer slavnosti bířmování. Na letišti mě vyzvedl jeden muž z farnosti. Když jsem vstoupil do domu, v němž se nacházela i farní kaple, pan farář stál právě za oltářem a nacvičoval s babičkou Adelinou, která stála před oltářem, „jak to potom zítra všechno bude“. Krok za krokem jí všechno postupně vysvětloval, aby ji trochu zbavil trémy. Ona odpovídala a dostala křížek na čelo. Pak spěchala ke kadeřnici. V neděli, následující den, byla kaple zaplněna, mohlo tam být téměř čtyřicet lidí. Všechno bylo slavnostní. Přistoupil jsem s berlou a mitrou k oltáři. Bohoslužba se blížila k obřadu bířmování. Potom farář vyzval Adelinu. Tentokrát jsem já stál za oltářem a ona před ním, malá, poprvé v životě se šerikově fialovou barvou vlasů, bířmovací kmotr za ní. Následovala část obnovení křestních slibů – otázky a odpovědi. A když jsem s berlou

v ruce a mitrou na hlavě položil otázku: „Věříš v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?“ – stejně zvučně měla znít také odpověď: „Věřím.“ Babička Adelina však nakloní hlavu na bok, podívá se na mě a s laskavým úsměvem řekne: „No, ale samozřejmě!“ Všichni se rozesmáli. I já jsem se musel pořádně přemáhat, abych s vážností dokázal dále číst text. Jak často jsme v liturgii strnuli, bez toho, abychom si to uvědomovali, pomyslel jsem si později.

A ještě dnes často na to myslím. Bez toho, aby to chtěla, mi Adelina udělila lekci. V tom okamžiku byla ona před oltářem ta velká a já se svými biskupskými insigniemi za ním ten malý. Často vyprávím při bířmování o tomto zážitku. Jak by to bylo krásné, kdyby byla naše víra v srdci vždy tak prostá a živá jako u naší velké sestry Adeliny!

Možná ještě jedna ne až tak důležitá, ale pro mne velmi osobní zkušenost. Po pomazání čela křížem následuje v obřadu svátosti bířmování malý pozdrav pokoje. „Pokoj s tebou,“ řekne biskup bířmovanci. K tomu patřilo kdysi plácnutí po tváři, které nám, když jsme byli dětmi, vysvětlovali jako facku symbolizující protiventství, jež nás potkají na cestě našeho odvážného křesťanského vyznávání víry. Někteří biskupové dnes jednoduše položí bířmovanci ruku na rameno. Jiní, nejen kvůli koronaviru, to vynechávají. Ačkoliv se to ve všední den nikdy nestává, já zůstávám u plácnutí po tváři – otevřenou dlaní se dotknu tváře. Často se pak právě napjaté tváře nečekaně usmějí. Netrvá to víc než dvě vteřiny a jejich tváře vyzařují radost, která souvisí s vědomím toho, že jsme rodina, bratři a sestry. Dar Ducha Svatého!

*Z Vítazstvo Srdca 142/2021
přeložil a upravil -dd-*

Bůh překonává každé očekávání

Cecílie Galotolo, manželka, matka a spisovatelka, pocházející z oblasti Marky v Itálii, a její manžel Marco vyprávějí o svém hledání Boha a povolání.

Cecílie: „Jako teenagerka jsem prožívala krizi víry, jako mnozí jiní. Ptala jsem se sama sebe: »Pokud Bůh existuje a je dobrý, proč dopouští na světě tolik zla?« Teorie ateistických filosofů se mi v tomto směru zdály docela přesvědčivé: »Buď je Bůh bezmocný, anebo je to lhostejné.« Avšak tato myšlenka mě naplňovala smrtelným strachem. Nemohla jsem uvěřit, že Bůh neexistuje. Zároveň jsem si chtěla být naprosto jistá, že když věřím v milujícího Boha, nepodléhám tím nějaké iluzi.

Když jsem skončila gymnázium, šťastnou náhodou mě vybrali na studium komunikačních věd na Papežské univerzitě Santa Croce v Římě. Chtěla jsem studovat žurnalistiku a teologii v naději, že dostanu odpovědi na své otázky. Vnitřně jsem chtěla nějakým způsobem vyzvat Boha, aby mi odpověděl, a řekla jsem mu: »Pokud neexistuješ, udělala jsem všechno pro to, abych tě poznala. Pokud existuješ, postarám se o to, aby tě poznali také ostatní.«

V Římě byly vytvořeny ideální podmínky pro skutečné setkání s Ježíšem. Svátosti, evangelium a dialog s ním se staly základními pilíři mého každodenního života. Zkušenosti, které jsem zažila s Bohem, byly jedinečné: byl to pokoj, který mi nikdo jiný nemohl dát. Prožívání víry ve studentském prostředí mě zcela proměnilo. Začala jsem se naléhavě ptát Boha, co žádá ode mne a od mého života. A pocítila jsem touhu najít si životního partnera. Nepamatuji se, kdy jsem Marca viděla poprvé, ale on si na to vzpomíná.“

Marco: „Bylo to v srpnu 2011, kdy jsme se zúčastnili večere organizované

neziskovým sdružením v našem regionu; oba jsme byli členy tohoto sdružení. Náhodou jsme seděli u stejného stolu a mě fascinovalo, jak Cecílie vyprávěla o Dantovi. Ještě toho večera jsem na sociálních sítích bezvýsledně hledal její adresu, prostě mi nešla z mysli. Vždy, když se vrátila z Říma, chtěl jsem být s ní. Fascinovala mě její autentičnost a způsob, ja-

kým přemýšlela o Bohu a lásce. Velice jí lichořilo, když jsem jí to řekl, avšak můj zájem o ni zůstal z její strany bez odezvy. A také proto následovalo pro mne šest velmi těžkých měsíců.“

Cecílie: „Nezdál se mi jako ten pravý muž pro mne, protože jsem ho dobře neznala. Byl spíše introvert, moc toho o sobě neprozradil. Navzdory tomu na něm bylo něco, co mě nutilo strávit s ním aspoň chvíli, když jsme se setkali s přáteli. Byla to jeho laskavost, čistota, úcta, vzdělaní, smysl pro povinnost a zdvořilost. Marco nebyl praktikujícím křesťanem, ale v Boha věřil. V období našeho poznávání, když on byl do mě již zamilovaný, se

velice sblížil s církví a svátostmi, až jsem dospěla k přesvědčení, že tento hlubší vztah k Bohu bude určitě příčinou našeho mimořádného přátelství.

V srpnu 2012 jsme si však oba museli uvědomit, že jsme v neřešitelné situaci. On byl do mě stále více zamilovaný, ale já jsem s ním chodit nechtěla, avšak nechat ho odejít rovněž ne. Proto jsem Markovi předložila trochu zvláštní návrh: »Bude se setkávat pouze v kostele při mši sváté, abychom se spolu modlili a četli evangelium. Doufám, že dostaneme odpověď na tuto nejasnou situaci, než se vrátím do Říma.« Na konci tohoto období jsem však byla stále přesvědčena, že on není pro mne ten pravý. Prostě jsem si svého manžela představovala úplně jinak. Dne 5. října 2012 večer jsme se tedy rozloučili. Když mi Marco odevzdal malý balíček, bylo nám oběma těžce a smutno. Otevřela jsem ho a byl v něm malý kříž. Marco mi řekl: »Chtěl jsem ti jen poděkovat. I když už nejsme spolu, pomohla jsi mi přiblížit se k Bohu a já si to budu navždy pamatovat.« Podívala jsem se na ten křížek a uvědomila si, že jsem nic nepochopila!

Šest měsíců jsem se nedokázala vzdát své představy o »ideálním manželovi« a soustředit se na skutečného muže z masa a kostí, který byl tak upřímně zamilovaný, že mě nechal odejít se slovem *děkuji!* Ten malý kříž mi vlastně říkal: *Vyjdi ze sebe a skutečně se podívej na člověka, který stojí před tebou.* A to jsem nakonec udělala.

Dnes jsme šťastní manželé. Máme dvě děti, které naplňují náš život. Můžeme jen říci, že pokud někdo skutečně hledá Boha a svoje povolání, Bůh mu odpoví a tyto odpovědi daleko překonávají všechna lidská očekávání.“

*Z Vítězstvo Srdca 156/2024
přeložil a upravil -dd-*

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Jsem s vámi, abych vám řekla, že vás mám ráda a povzbuzuji vás k modlitbě, protože satan je silný a jeho moc je každý den silnější prostřednictvím těch, kteří si vybrali smrt a nenávisť. Vy, dítě, buďte modlitbou a mýma vztaženými rukama lásky pro všechny ty, kteří jsou ve tmě a hledají světlo našeho Boha. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

Medžugorje 25. dubna 2024

Heřman Josef (31)

Petr mluvil dále: „Proto jsem přišel za tebou. Prosím tě, řekni mi pravdu, nechal mne Bůh v hněvu spadnout, protože jsem chtěl upevnit kříž, nebo ... nebo přijal Bůh moje pokání?“ Dech zbědovaného přichozího byl těžký, napjatě hleděl na kněze, rukama mu nervózně přejížděl po oděvu. „Řekni mi pravdu, Heřmane!“

Jemným pohybem se Heřman vysvobodil z rukou kajčnicka a řekl: „Znáš slova, která řekl Ježíš lotrovi, který litoval? Kdysi jsme se je spolu učili ve farní škole!“

Tělo bývalého bandity se zachvělo a třesoucím se hlasem pronesl slova velké milosti:

„Pán pravil: Vpravdě pravím ti, ještě dnes budeš se mnou v ráji.“

„Tím můžeš být utěšen a neptej se dál, Bůh slyšel i tebe!“ řekl mnich.

Okamžik se zdálo, že Petr spadne k zemi, pak se ale vrhl na kolena, skryl obličej do dlaní a hlasitě se rozplakal. Plakal poprvé od svých dětských let a slzami se smývala muka posledních roků.

Když se Heřman Josef, který vyšel z místnosti, po chvíli vrátil se džbánem vína a chlebem, našel dávného přítele jako proměněného, z jeho obličeje zářil pokoj.

„Pojď, najez se a napij!“ řekl mnich. Petr poslouchal jako dítě. „Pokusím se pro tebe najít dobrou práci, Petře!“ povídal kněz. „V nejhorším případě zůstaneš u nás.“ Petr jen tiše pokýval hlavou. Heřman nevěděl, jestli ho vnímá.

„Tak, teď pojď se mnou!“ řekl Heřman, když se Petr posilnil. „Někdo na tebe ještě čeká!“

„Kdo?“ zeptal se překvapeně Petr.

„Tvoje Matka Maria, Petře! Pamatuješ si ještě, jak jsme procházeli kolínské kostely a hledali, co je v životě důležité a velké?“

„Na to jsem nikdy nezapomněl!“ usmál se bolestně Petr.

„Najdeme to v srdci naší nebeské Matky!“ řekl Heřman Josef. Pak šli oba do klášterního kostela a před obrazem Matky Boží poklekli. Dlouho setrvali v tiché modlitbě. Pak kněz pronesl hlasitou modlitbu, poděkování, které mu vytrysklo ze srdce:

*Raduj se, slunce plné milosti,
svítíš mi na mé pouti,
dobrotivě podpíráš znavené,
bereš zemdleného poutníka
do své něžné náruče.
Žiješ v blaženosti, má Paní,
a ve mně zní tvé jméno.
Osviť moji duši,
zbav chyb mé srdce,
chraň mne před vinou,
dnem i nocí! Amen!*

Přes kostelní okna dopadal svit hvězd. Věčné světlo zářilo jako rudá růže.

FARIZEOVÉ A CELNÍCI

Jednoho jarního dne roku 1206 seděl mistr Mikuláš ve své dílně. Venku se opět zelenaly stromy a v korunách zpívali ptáci melodii naděje. Bylo by krásné, kdyby s sebou ptáci přinesli i naději a pokoj pro celou zemi. Neboť minulý rok přinesl spoustu utrpení. Stále ještě trvala v zemi válka o trůn mezi Ottou a Filipem. Každý rok přinesl nové zpustošení, vypálené vesnice, krev, bidu a smrt.

Truchlivé myšlenky přicházely i mistru Mikulášovi na mysl, protože jeho ruce bez práce ležely v klíně. Smutně se díval na rozdělané dílo – schránu pro ostatky Tří Králů –, které se po mnoha letech blížilo dokončení, ale stále ještě potřebovalo spoustu práce.

Všechny prostředky, které dal biskup a město na toto dílo, již byly vyčerpány. Teď nebyly žádné peníze na umění. Město Kolín nechalo obnovovat městské hradby, zvenku bylo slyšet hluk nářadí a zedníků.

A biskup? Ano, kdo byl teď kolínským biskupem? Arcibiskup Adolf se nepostavil za Ottu, a jeho protivníka Filipa slavnostně korunoval v Čáchách. Ale kolínští obyvatelé zůstali svému Ottovi věrní. Na místo úplně zesvětštělého, papežem exkomunikovaného knížete jmenoval papež kolínským arcibiskupem Bruna ze Saynu, probošta kláštera v Bonnu. Teď stál Adolf proti svému městu a táhl kolínskou krajinou, zanechávaje vypálené a zničené vesnice. Zatímco kapitula byla věrná nově jmenovanému biskupu Brunovi a knížeti Ottovi, dal se teprve dvacetiletý dómský probošt Engelbert, bratranec

Adolfa, na druhou stranu a divoký mladík táhl Porýním a loupil a vypaloval.

To byly smutné myšlenky, které se honily zlatníkovi hlavou. Najednou ho ale z přemýšlení vytrhlo bušení na dveře. Vstoupil jeden Koliňan, z jehož oděvu bylo znát, že je to bohatý obchodník.

„Již jste asi slyšel moje jméno, mistře,“ řekl sebejistě přichozí. „Jsem obchodník Štěpán. Asi víte, kde bydlím, v zámku, který jsem si před nedávnem nechal postavit.“

S očividným překvapením zíral Mikuláš na slavného přichozího, kterého dobře znal z vyprávění.

„Co si ode mne žádáte?“ zeptal se zlatník.

„Měl bych pro vás práci. Mistře Mikuláši, chtěl bych dát své ženě jako dar zlatý náhrdelník s mnoha drahokamy. Cena nehraje žádnou roli.“

„Nemohu přijmout vaši zakázku,“ odpověděl mistr. „Moje umění je zasvěcené Bohu. Nedělám nic světského!“

„Zvláštní zásadovost!“ podivil se obchodník. „Pak se budu muset obrátit na jiného zlatníka, který si v těchto těžkých časech nenechá ujít skvělou zakázku. Ale řekněte mi, je toto ta slavná tříkrálová schrána? Opravdové umělecké dílo, velké dílo, mistře! Sochám svatých, které jste rozmístil kolem, jste dal známé tváře. Podívejme se! Mojžíš – to je přece bratr vrátný od svatého Pantaleona, a podívejme se na Jonáše, hahaha! To je přece děkan od svatého Ondřeje, který si nedávno na ulici svlékl kalhoty zpod kleriky, aby je mohl dát žebrákovi.“ Obchodník se opovržlivě usmál.

„Děkan Ensfried je světec!“ řekl vážně umělec.

„Jistě, jistě!“ smál se obchodník. „Svatí jsou vždy zvláštní lidé. Ale řekněte mi, kdo má být tohle?!“

„Král Šalamoun!“

„Bohatý král Šalamoun!“ řekl uctivě obchodník.

„Moudrý král Šalamoun!“ opravil jej důrazně zlatník.

(Pokračování příště)

Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939

Pondělí 13. 5. 2024

6:05 Klapka: S Lubomírem Patschem **7:10** Tiché hrozby – Blízky vesmír **7:40** Poutníci času: Se Zdeňkem Schneiderem **8:00** Šéguové – děti z ulic Lubumbashi **8:35** Škola tmou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paulínek v ČR **9:50** Outdoor Films s Vítem Kanyzou (78. díl): Mladý filmař s perspektivou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přesah: O Bohumilu Hrabalovi **13:35** Střípky z ostravské archeologie: Hradisko a hrad Landek **14:00** Groteský Bustera Keatona: Frigo a strážníci **14:20** Setkání: Aleš Dufek **14:30** Noční univerzita: Jiří Grygar – Osmá múza astronomie **15:50** V pohorách po horách: Pavlovské vrchy **16:05** V souvislostech **16:25** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Běh údolím Jihlavy a Brtnice **16:45** K jádru věci: S Alexandrou Alvarovarovou **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:10** V pohorách po horách: Čertova kazatelna – Rychlebské hory **18:20** Malina Brothers & Kateřina Garcia na Folkových prázdninách **18:45** Mosambik – Jsem vnitřní uprchlík **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Akutní neurologie [L] **21:10** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **21:25** Zebra bez hřívy **21:55** Kulatý stůl: Osamělá srdce **23:20** Jiří Wolker a Edvard Valenta – Prostějovský příběh **0:00** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Zuzana Lapčíková – hudebnice **6:55** Čičmianské tajemství **7:30** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **8:30** Turzovka **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** V pohorách po horách: Godula **9:50** Koruna pro českého krále **10:40** Popelka Nazaretská **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výpravy do divočiny: Výběr 2023 **14:00** Dospívání ve zpívání: Slavíme 18 let televize Noe **15:05** Buon giorno s Františkem **15:45** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **16:25** Muzikanti, hrajte: Mistřiňanka **17:30** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitěnicích **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tisíce světél **18:10** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **18:40** V pohorách po horách: Babky v Západních Tatrách **18:50** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** U tří Terezií **21:35** S chutí přes práh **21:55** Poutníci času: S Lukášem Skálou **22:15** Má vlast: Konopiště **23:05** Rozumíme médiím: Co změnit v mediální legislativě **23:25** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasikově **23:45** Terra Santa News: 8. 5. 2024 **0:10** Petrkov **13** **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 5. 2024

6:05 Klapka: S Peterem Rybínem **7:10** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2024 **7:30** Noční univerzita: Jiří Grygar – Osmá múza astronomie **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Můj chrám: Kostel svatého Jana Nepomuckého ve Štěchovicích a Monika Klimentová **10:25** Lidé z cest **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** V pohorách po horách: Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **12:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: O vlčnovské Jízdě králů **13:35** Guyanská

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Diana **14:10** Když bolí tělo: Akutní neurologie **15:15** Joy – Krása motýlích křídel **15:25** ARTBITR – Kulturní magazín: 18 let ARTBITRU a Na koberečku **15:45** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2024 **16:05** Pomoc, která se točí **16:30** Strýček Emu **16:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **16:50** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **17:00** Terra Santa News: 15. 5. 2024 [P] **17:30** Mše svatá u příležitosti Navalis: Praha, katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha [L] **18:30** Studio Navalis 2024 [L] **20:30** Koncert na hladině Vltavy: NAVALIS 2024 [L] **21:35** Přejeme si... **21:50** Noční univerzita: Projekt „Mary's Meals“ **22:55** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **23:25** Generální audience papeže Františka **23:45** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **0:00** Varšava 1943–1944: Boj za svobodu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Antonín Randa **6:55** Naši – osobnosti lidové kultury – Míla Brtník **7:15** Kulatý stůl: Osamělá srdce **8:40** Poutníci času: S Lukášem Skálou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dokořán: S Ondřejem Rumlem **10:05** Terra Santa News: 15. 5. 2024 **10:25** Dospívání ve zpívání: Slavíme 18 let televize Noe **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Trmice **13:00** Albánie – Metanoia **13:30** Sunday – Slunce a oceán **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Na startu: S Matějem Jirsou, katolickým knězem **14:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 5. 2024 **14:50** Přežil jsem holocaust: Svědectví Luďka Eliáše **16:00** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paulínek v ČR **16:30** Groteský Bustera Keatona: Frigo a kráva **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:10** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **18:25** Barberbieni **19:20** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:45** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **21:10** Moudrost mnichů: Mistra řehole **21:25** Expedice Monoxylon **21:55** Autumn – Podzim **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Slovanský Velehrad **0:25** Poutníci času: S Tomášem Cajthamlem **0:40** Krok do neznáma **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 5. 2024

6:05 Klapka: S Pavlem Zatloukalem **7:10** Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. – Kardinál Beran **8:20** Zachraňme kostely: Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově **8:40** Patagonie: Misionářský sen **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Trendy ochrany přírody **9:50** Když bolí tělo: Akutní neurologie **10:50** Železné hory **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Ondřejem Rumlem **13:40** V pohorách po horách: Mosty u Jablunkova – Bílý Kříž, Moravské Beskydy **14:00** Za obzorem: 55. výročí

úmrť kardinála Berana [L] **14:30** Ohlédnutí za návratem kardinála Berana do vlasti **16:05** Nic než národopis **16:50** Dům ze skla?: S prof. Dr. theol. Albertem-Peterem Rethmannem **18:00** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:10** Animované příběhy velikánů dějin: Harriet Tubman (1820–1913) **18:40** Animované biblické příběhy: David a Goliáš **19:05** Water Space – Hlubiny oceánu **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Světový den proti mozkové mrtvici [L] **21:30** Za obzorem: 55. výročí úmrť kardinála Berana **22:05** Poletuchy: Na skok do Liberce **22:50** Radek Baborák & Orquestrina na Crossroads 2021 **23:45** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Fedor Gál **0:00** Když bolí duše: Bipolární porucha **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: František Radkovský – biskup **6:55** Rok na Svatém Hostýně **7:50** Groteský Harolda Lloyda: On maratónským závodníkem **8:05** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **8:10** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **8:35** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **8:50** Bratr oheň: Bohatý a chudý **9:15** Strýček Emu **9:40** Můj poslední den [P] **9:50** Pěšky hezky česky: Svatojacobská cesta **10:10** ARTBITR – Kulturní magazín: 18 let ARTBITRU a Na koberečku **10:30** Mše svatá s zehnaním varhan: Ostrava-Zábřeh, kostel Ducha Svatého [L] **12:00** Polední modlitba **12:05** Přejeme si... [P] **12:20** Pod lampou **14:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **15:00** Pole mládenství **16:00** Cesta k pěstounství: Doprovázení pěstounských rodin **16:05** V pohorách po horách: Česká Kanada – Landštejn **16:15** Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **17:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **18:00** Slovo na neděli: Slavnost Soslání Ducha Svatého [P] **18:20** Folkloristé ze Žiliny **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Earth – Země **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen (7. díl): Pozvánky [P] **20:45** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **22:50** Dobrodružství před kamerou **0:25** Příběhy psané životem: Domácí násilí **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 5. 2024

6:05 Klapka: S Ladislavem Ženožičkou **7:10** Za žábami do Kamerunu **8:00** Slovo na neděli: Slavnost Soslání Ducha Svatého **8:20** Harfa Noemova: Jaroslav Krček **8:36** Chudoba – Sestra Ráchel **9:05** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **10:10** Poutníci času: S Janou a Danem Urbanovými **10:30** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Galicijský poutník **14:45** Benefiční koncert: Lepší oči pro Noe **16:45** V pohorách po horách: Palkovické hůrky **17:00** The Chosen (7. díl): Pozvánky **17:40** Kriváň **18:00** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vídna **18:05** Ovečky: Slavnost Soslání Ducha Svatého **18:20** Bratr oheň: Kuchyně bratra Ginepra **18:50** Strýček Emu [P] **19:05** Leh – Hedvábná cesta **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Svědectví mladých z komunity Cenacolo **19:45** Přejeme si... **20:05** Letnice na Noe [L] **21:30** Svatá Gudula – síla víry [P] **22:30** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 13. 5. o 20:30 hod.: Fara v meste (Na tajnáša / film)

Pri oprave pokazeného drezu požiada Palo Denisu o ruku. Sebastián má voči budúcemu ženichovi mnohé výhrady. Budú sa mladí so sobášom ponáhľať? Akú udalosť všetci tajne chystajú na fare? A kto bude tajný hosť?

Utorok 14. 5. o 20:25 hod.: Medzi riadkami (publicistika)

Máte radi knihy? Nazrite spolu s nami medzi riadky humorných, aj tých vážnych, duchovných aj umeleckých. Rozhovory s hosťami povedie Helena Čos Ivoríková a tešiť sa môžete aj na úryvky z každej z kníh.

Streda 15. 5. o 20:30 hod.: Jeden na jedného (publicistika)

Analýza aktuálnych udalostí v spoločenskom, politickom a cirkevnom živote.

Štvrtok 16. 5. o 18:30 hod.: Spojení vierou (publicistika)

V relácii Spojení vierou sa vám vždy snažíme ponúkať najrôznejšie autentické príbehy ľudí, ktorí odišli zo Slovenska a na nových miestach sa snažia žiť svoju vieru.

Piatok 17. 5. o 20:30 hod.: Pán Ježiš na návšteve (film)

Film rozpráva príbeh očami malého chlapca, ktorý prežíva jedinečný zážitok Ježišovej prítomnosti počas prvého svätého prijímania. Sila modlitby, problematika alkoholizmu v kresťanskej rodine, láska a odhodlanosť matky zachrániť rodinu a otcove obrátenie sú východiskom pre silný príbeh. Väčšina záberov sa natáčala v malej zabudnutej dedinke uprostred krásnych slovenských hôr v obci Veľké Borové. Okrem ochotníckych hercov si vo filme zahrli aj profesionálni herci Milan Ondřík a Zuzka Moravcová.

Sobota 18. 5. o 20:30 hod.: Svetlo pre opustených (film)

Film Svetlo pre opustených je príbeh svätej Márie Soledad Torres Acosta, zakladateľky kongregácie Služobníč Panny Márie. Bola založená v roku 1851 v Madride na podnet otca Miguela Martíneza, ktorý videl potrebu pomáhať chorým a opusteným.

Nedeľa 19. 5. o 20:40 hod.: Vatikánske múzeá (Fascinujúce antické umenie: Egyptania a Etruskovia / dokument)

Táto časť seriálu nám predvedie asi najrozmanitejšie zbierky umeleckých predmetov, predmetov denného používania, sochy, amfory a diela náboženského aj profánneho umenia od čias 6. či 5. storočia pred Kristom. Vedúci oddelení jednotlivých zbierok nám zanietene porozprávajú o hieroglyfoch, egyptskej mumifikácii, vykopávkach zo starovekého Ríma, Ostie či Pompejí.

CINELUX: Sobota 18. 5.: 12 podmienok dedičstva – Nekompromisný odkaz (Ultimate Legacy)

Sebavedomý mladý muž je vyzvaný, aby si vypestoval svedomie a zmenil svoje správanie, aby získal dedičstvo.

Liturgická čtení

Nedeľa 12. 5. – 7. nedeľa velikonoční

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 4,11–16
Ev.: Jan 17,11b–19

Pondělí 13. 5. – nezávazná památka Panny Marie Fatimské

1. čt.: Sk 19,1–8
Ž 68(67),2–3.4–5ac.6–7ab
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,29–33

Úterý 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat svého lidu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–17

Středa 15. 5. – ferie

1. čt.: Sk 20,28–38
Ž 68(67),29–30.33–35a.35b–36c
Odp.: 33a (*Pozemské říše, zpívejte Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 17,11b–19

Čtvrtek 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého

1. čt.: Řím 8,31b–39
Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,17–22

Pátek 17. 5. – ferie

1. čt.: Sk 25,13b–21
Ž 103(102),1–2.11–12.19–20ab
Odp.: 19a (*Hospodin si zřídil na nebi trůn. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,15–19

Sobota 18. 5. – nezávazná památka sv. Jana I.

1. čt.: Sk 28,16–20.30–31
Ž 11(10),4.5+7
Odp.: srov. 7b (*Zbožní uzří tvou tvář, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,20–25

večer: vigilie slavnosti Soslání Ducha Svatého

1. čt.: Gn 11,1–9
nebo Ex 19,3–8a.16–20b,
nebo Ez 37,1–14, nebo Jl 3,1–5
Ž 104(103),1–2a.24+35c.
27–28.29bc–30
Odp.: srov. 30 (*Sešli svého ducha, Hospodine, a obnov tvář země. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Řím 8,22–27
Ev.: Jan 7,37–39

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. KVĚTNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 5.		PO 13. 5.		ÚT 14. 5.		ST 15. 5.		ČT 16. 5.		PÁ 17. 5.		SO 18. 5.	
Antifona	642	722	642	722	1673	1892	642	722	1708	1924	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	642	722	642	722	1365	1525	642	722	1367	1528	642	722	642	722
Antifony	655	735	1046	1165	1674	1893	1076	1198	1368	1529	1107	1232	1123	1249
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	654	736	658	740	1674	1894	664	747	1368	1529	670	754	673	757
Antifona k Zach. kantiku	655	736	658	740	1365	1526	664	747	1369	1530	670	754	674	758
Prosby	655	736	658	740	1675	1894	664	747	1711	1929	671	754	674	758
Závěrečná modlitba	655	737	659	1524	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755	1372	1533
Modlitba během dne:														
Hymnus	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Antifony	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723	643	723
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	655	737	659	741	1676	1895	665	748	1713	1930	671	755	674	759
Závěrečná modlitba	655	737	659	741	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755	674	758
Nešpory:														
SO 11. 5.														
Hymnus	641	721	641	721	641	721	1366	1527	641	721	1369	1531	641	721
Antifony	652	734	656	738	1056	1177	1678	1897	1087	1209	1371	1532	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1678	1897	1087	1209	1715	1932	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	652	734	656	738	660	742	1680	1900	666	749	1371	1532	672	756
Ant. ke kant. P. M.	653	734	657	739	660	742	1367	1527	666	749	1371	1533	673	756
Prosby	653	735	657	739	660	742	1681	1900	666	749	1718	1936	673	757
Záv. modlitba	655	737	655	737	659	1524	1366	1526	665	748	1369	1530	671	755
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

ZIVOT ZE SVÁTOSTÍ

MOJE PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Text Anna Penna FSP • Ilustrace Soňa Häusl-Vad • Spolupráce Marie Špačková

Knížička je určena dětem, které přistupují poprvé ke svatému přijímání. Může být použita jako drobná pomůcka k prožití jedinečné události jejich života a v dalších dnech jim tento okamžik připomenout a prohloubit ho.

Paulínky • Druhé vydání

Brož., A6, křídový papír, 16 stran, 30 Kč

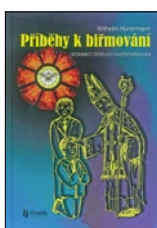
PŘÍBĚHY K BÍRMOVÁNÍ

Wilhelm Hünermann • Předmluva

P. Josef Brýcháček CSsR

Sešmáct povzbuzujících příběhů o svatém bířmování v překladu redemptoristy P. Jiřího Kabáta (1923–1990), který pro vyznání víry, její šíření a věrnost církvi mnoho vytrpěl.

Sypták • Váz., 155x215 mm, 136 stran, 299 Kč

SVĚDECTVÍ Z MISÍ

VYKROČIT DO NEZNÁMA

Jack Mardesic - Claire Denoël • Z francouzštiny přeložila Ludmila Soukalová • Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová • Předmluva otec René-Luc

Bratr Jack Mardesic je členem malé františkánské komunity žijící v Bruselu. Často vyráží na krátkodobé misie ve sty-

lu svatého Františka, tedy s modlitbou, ale bez peněz, bez zásob jídla a bez domluveného noclehu. V této nezajištěnosti pak zažívá se svými druhy nejen řadu zajímavých setkání, ale i překvapivou péči Boží prozřetelnosti. Příhody se odehrávají v různých městech Evropy a naléhavě připomínají skutečnost, že misijní pole je všude kolem nás a že ochota lidí naslouchat svědectví o Bohu je mnohem větší než ochota křesťanů svědčit o radosti z Boží blízkosti.

Pavel Nebojsa - Doron

Brož., 130x190 mm,

132 stran, 279 Kč

HUMOR

VÍ PÁN BŮH O TOM, ŽE EXISTUJE? • VTIPY JOŽKA A JOŽKA

Jozef Luscoň a Jozef Kováčik • Ilustrace Adrian Giac Ze slovenštiny přeložil Marian Zajíček • Odpovědná redaktorka Danka Jacečková

Rádi se smějete? Pokud ano, právě pro vás je určena tato kniha vtipů dvou veselých kněží Jožky Luscoňa a Jožky Kováčka. Vtipy, které v knize naleznete, sesbírali Jožka & Jožka během svého působení mezi farníky, spoluhraty a přáteli.

TV LUX, s.r.o.

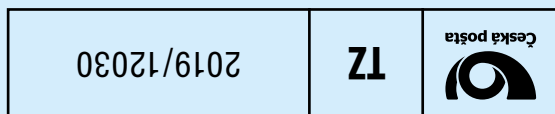
Brož., A5, 176 stran, 219 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticem.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticem.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcebiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticem.cz; <http://svetlo.maticem.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticem.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticem.cz; tel.: 587 405 431, www.maticem.cz; inzertce: redakce@maticem.cz); Registracní značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.